

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32572

гр. София, 18.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

като разгледа докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20221110169899 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от „АСВ“ ЕАД, чрез юрк. И., срещу П. Л. Г..

Съдът, след като констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона, предявените искове са процесуално допустими, изпълнена е процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените от страните доказателствени искания, на основание чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

Изготвя следния проект за доклад по делото:

I.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдение относно качеството му на цесионер на прехвърлени в негова полза вземания, дължими от ответницата по силата на сключен на 18.09.2018 г. договор за потребителски кредит № PLUS – .. с „БНП .. С.А.“ – клон България, ведно с всички прилежащи вземания. Твърди, че процесните дългове са му прехвърлени по силата на извършена цесия на 11.01.2019 г. чрез подписване на Приложение № 1 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 27.07.2017 г., сключен с цедента. Ответницата била уведомена за извършеното прехвърляне по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, но доколкото бил налице отказ за получаване на уведомлението, счита, че настоящата искова молба следва да бъде приета за надлежно съобщаване за извършената цесия. По силата на сключения договор за потребителски кредит на ответницата била предоставена в заем сума в размер на 10 000 лева, като за кредитополучателя се породило задължение да възстанови заетата сума съгласно уговорения между страните погасителен план. Договорената възнаградителна лихва по кредита била в размер на 18 091,28 лева, като общо дължимата стойност по кредита възлизала на 32 795,28 лева. Кредитополучателят следвало да върне сумата по кредита в срок до 20.09.2025 г. при внасяне на 84 на брой ежемесечни погасителни вноски в размер на 390,42 лева.

Съгласно условията на договора, при забава в плащането на месечна вноска, на длъжника била начислявана лихва за забава, като за периода 21.10.2018 г. – 05.10.2022 г. в полза на дружеството било начислено мораторно обезщетение в размер на 1055,65 лева. Поддържа, че ответницата дължи на дружеството сума на обща стойност 19 579,43 лева, от която главница в размер на 2948,30 лева, договорна лихва – 15 575,45 лева и 1055,65 лева - обезщетение за забава в размер на законната лихва. В тази връзка, ищецът депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, въз основа на което била издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 54118/2022 г. по описа на СРС, 169 с-в. Предвид подадено от длъжника възражение срещу заповедта, за ищеца се породил правен интерес от установяване на основателността на претенциите с влязло в сила съдебно решение. Моли съда да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на дружеството сумите, както следва: 1/ 2948,30 лева – частично претендирана главница за неплатени месечни погасителни вноски за периода 20.10.2018 г. – 20.08.2022 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на заявлението – 05.10.2022 г. до окончателното им изплащане; 2/ 15 575,48 лева – договорна лихва за периода 20.10.2018 г. – 20.08.2022 г.; 3/ 1055,65 лева - мораторно обезщетение, дължимо за периода 21.10.2018 г. – 05.10.2022 г. При условията на евентуалност, моли съда да осъди ответницата за посочените суми, като чрез исковата молба обявява кредита за предсрочно изискуем. Релевира възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата подава отговор на исковата молба. Счита предявените искове за недопустими, евентуално неоснователни. Поддържа, че предявените в условията на евентуалност осъдителни искове са недопустими. Оспорва процесуалната легитимация на ищеца във връзка със заявените претенции. Твърди, че не ѝ бил предоставян потребителски кредит. Сочи, че с получено от ищеца уведомление с изх. № .. – .. – 1/14.10.2019 г. била уведомена, че кредиторът счита кредита за предсрочно изискуем, като претендирал вземане в размер на 30 431,58 лева. Навежда доводи за нищожност на претендираната от ищеца възнаградителна лихва, както и наличието на анатоцизъм при начисляване на лихви върху стойността на главницата. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по отношение на вземането на ищеца за договорна лихва за периода 20.10.2018 г. – 21.10.2019 г. Моли съда да остави предявените искове без разглеждане като недопустими, евентуално да ги отхвърли като неоснователни и недоказани. Претендира разноски.

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 430, ал. 1 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК, чл. 422 ГПК вр. чл. 430, ал. 2 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК и иск по чл. 422 вр. чл. 86 ЗЗД за признаване за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца сумите, както следва: 1/ 2948,30 лева – частично претендирана главница за неплатени месечни погасителни вноски за периода 20.10.2018 г. – 20.08.2022 г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на заявлението – 05.10.2022 г. до окончателното им изплащане; 2/ 15 575,48 лева – договорна лихва за периода 20.10.2018 г. – 20.08.2022 г.; 3/ 1055,65 лева - мораторно обезщетение, дължимо за периода 21.10.2018 г. – 05.10.2022 г. Основателността на заявените искиви претенции обуславя с оглед наличието на сключен с ответница договор за потребителски кредит № PLUS – .. от 18.09.2018 г.

Предявени в условията на евентуалност са осъдителни искове с правно основание 430, ал. 1 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК, чл. 430, ал. 2 ТЗ вр. чл. 9 ЗПК и иск по чл. 86 ЗЗД за осъждането на ответницата за заплащане на горепосочените суми поради

настъпила предсрочна изискуемост на вземанията по кредита.

Настоящият съдебен състав, счита че са налице предпоставките за съединяването на установителните искове с евентуално заявените искови претенции предвид факта, че ищецът се е възползвал от процесуалната си възможност да въведе чрез предявяване на осъдителен иск при условията на евентуалност друго основание, от което произтича вземането, различно от това, въз основа на което е издадена заповедта за изпълнение.

III. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже по делото наличието на валидно облигационно правоотношение с ответницата по договор за кредит, по което кредиторът е предоставил уговорената заемна сума, а ответницата се е задължила да я върне в уговорения срок съгласно погасителния план, както и да заплати уговорената възнаградителна лихва; сключване на договор за прехвърляне на вземания, за което ответникът-длъжник е бил надлежното уведомен. В тежест на ищеца е да докаже стойността на претендираните вземания.

По отношение на иска с правно основание по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен изискуем дълг и изпадането на ответницата в забава.

По отношение на заявените в условията на евентуалност искови претенции освен гореизложените положителни факти, в тежест на ищеца е да докаже основанията за настъпване и обявяване на предсрочна изискуемост на кредита.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства за обстоятелството, че е предоставил сумата по кредита на ответницата и същата я е усвоила съгласно уговореното по договора.

УКАЗВА на ответницата, че в нейна доказателствена тежест е да докаже обстоятелствата, изключващи отговорността ѝ, съответно погасяването по давност на вземането за възнаградителна лихва.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ПРИЛАГА към настоящото производство ч. гр. д. № 54118/2022 г. по описа на СРС, 169 с-в.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно - счетоводна експертиза, която да отговори на въпросите, поставени в исковата молба, при депозит в размер на 350 лева, вносим от ищеца в едноседмичен срок от съобщението, като **УКАЗВА** на ответника, че в срок до първото по делото съдебно заседание може да уточни доказателственото си искане във връзка с допуснатата до изслушване съдебно – счетоводна експертиза.

НАЗНАЧАВА за вещо лице М. В. В., която да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноси си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

ПРЕПИС от отговора на ответницата да се връчи на ищеца, който може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 06.11.2023 г. от 9.30 ч., за която дата и час да се призват страните с посочените по – горе преписи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____